

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Elogia Patriarcharum, Et Christi Jesu Dei Hominis.
Emanvelis Thesavri Patritii Taurinens. Et Aloysii Jvglaris è
Societate Jesu**

Giuglaris, Luigi

Francofvrti, 1684

Nuptiarum hilaritatem miraculo geminat. 20

urn:nbn:de:hbz:466:1-38349

*Ex Chryſoſtomo ubi
ſupra.*

*Miſit eos binos, &
binos ante faciem
ſuam.*

*Chryſol. ſerm. 170.
Binos mittabat, ne
deſtituta ſingularitas,
aut negaret, ut Pe-
trus, aut fugeret,
ut Ioannes.*

*Ecce ego mitto vos
ſicut Agnos in me-
dio luporum, nolite
portare ſacculum,
neq; peram. Luc. 10.
Licet non interdixe-
rit, non monuit ta-
men ut ſarrent.*

Quanquam bonorum erat illa translatio,
Non jaſtura.

Triumpho ſui curram tracturos,
Ante faciem ſuam binos, & binos diſponit.

Jugum ſuum, ſuave illud quidem,

Sed adhuc jugum.

Tolerabile facere ſtudit ſocietate trahentium,

Ad latrones ituros, eſſe ſine ſarcinis jubet;

Peram, & ſacculum providentiæ ſuæ ratus injuriam,

Utiusque uſum ſevere prohibet.

Debet ipſe pro ſe laborantibus alimenta,

Quæ cum ubiq; præſens ubique poſſit opponere

Ad quid in iis ferendi conſuetudinem tolerare?

Interdicit & baculum,

Qui vult regere ſolus quos dirigit,

Et ſpem dandi non alii patitur inſiti, quam ſibi.

ELOGIUM XX.

NUPTIARUM HILARITATEM MIRACULO GEMINAT.

*Ante Chriſtum
unaquæq; res plures
habuit Deos, ut ſuſe
Auguſt. de Civ. Dei.*

*Chriſtus raro admo-
dum cum felicibus,
cum miſeris fre-
quens.*

*Miraculum hoc di-
citur à Ioanne pri-
mum ſignorum
Chriſti.*

*Zodiacus Soli noſtri
totus è ſignis, non
Herculeis, ſed ſuis.
Præſentia Chriſti
magnum convivii
condimentum.*

*In nuptiis Cani ſolita
Epithalamias, &
adhibiti tibicinet.*

Ioan. cap. 2.

Qui aliam omnem mundo divinitatē ſuppleverat,

Supplere & nuptiis debuit Hymeneum.

Abundè docturus homines

Qualiter in adverſis ſe gerant,

Præbere ſe quoque debuit normam in Proſperis;

Ne odioſum fietet mundo numen,

Si contubernium haberet perenne cum miſeris,

Cum felicibus nullum.

Sol noſter ſuo jam eminens in Zodiaco.

Vindemiæ hilaritatem primo fecit in ſigno.

Sedet Magiſter temperantiæ in convivio,

Et conſecrans honeſtam celebritatem,

Quam tolerat,

Dignitate præſentiæ ſuæ,

Epithalamium ſponſis ſupplet ampliſſimum.

A ſuavitate comedentis.

Geminatur obſoniis condimenta.

Etiſi nulli ſint vocati Cantores,

ubi

Ubi Jesus & Maria est.

Cœlestem omnia sapiunt harmoniam.
Sed ut apud homines
Inequitat omni gaudio suus dolor,
Et ibi potissimum prœditur,
Ubi magis dissimulatur paupertas,
Vel apud sobrios, in cœna media, vinum deest.
Ad aram indigentium Pincerna decoctor
Accurrit.

Ante Mariam pudendæ calamitatis nemo fit con-
sciens.

Quia quæ per illam non exponuntur Filio mala,
Remedium vel nullum habent, vel serum,
Subirascentur hominum amantissimus,
Quod rem ita noxiam multis exigatur producere;
Desiderari tamen vinum pati non potest,
In quo ad inducendam sanam mundo ebrietatem,
Suum propinare sanguinem destinasset.
Eruditur Mater, non læditur responso duriore;
Memor quæ indiderit filio viscera.

Ex illorum inspectione,

Certa futuræ benignitatis captat auspicia.
Præter obedientiam nihil Ministris injungit,
Quam solam subdere homini Deum posse.

Abundè didicisset experta.

Jubentur vasa, & aqua parari,
Ne gementur sine necessitate miracula;
Et quia nunquam avaritiam redolent,
Dei dona,

Cum una sufficere fortasse Hydria

Convivis potuerit,

Liberalissimo Domino,

Adhuc paucæ sunt quotquot adsunt.

Facturus olim è vino sanguinem.

Gaudet experiri potentiam in minore prodigio;

Et ut quæ ageret supra naturæ ordinem,

Ed scires omnia tendere;

Ut Sacramento suo fidem omnem astrueret,

Credibile illud facere,

Vel in primo conatus est signo.

Differ, Architrachinae,

In nuptiis enim et-
iam pauperes splen-
didi videri curant.
Maria Ara indi-
gentium.

Deficiente vino dicit
Mater Iesu ad eum,
vinum non habens.
Et dicit ei Iesus.

Quid mihi & tibi
mulier? nondum
venit hora mea.

Ex vino fit sanguis
Christi in Eucharis-
tia.

Hoc est viscera misera-
tionis, & pietatis,
ex quorum inspe-
ctione constabat irata
Haruspicina sua.
Dicit ministris.

Quodcumque dixeris
vobis, facite.

Cum potuerit Chri-
stus & vasa, &
aquam creare.

Ut patuit etiam
cum pavit turbas.
Vipote sobrius.

Erant ibi Hydria
sex, & impleverunt
eam usque ad summum.

Et modo, quo dicit
Plinius, radimenta
natura lilia sacro
prædiscentis.

Mysterium enim
creditu difficilissimo
Eucharistia. Unde
ut constat ex Aug.
Non proponebatur
Neophitis, nisi post
baptismum, & da-
cebatur secretum
Christianorum.

In

*Ego sum vitis, &
vos palmites.*

In convivium Augustius admirationem.
Ubi vitem, cujus nos Palmites sumus, agnovetis,
Mirari desines
Tam lapidum ab illa vinum venisse.

ELOGIUM XXI.
IN MONTE DISCIPULOS ERUDIT
AD SUBLIMIA.

Matth. cap. 5.

*Vident turbas ascen-
dit in montem, &
cum sedisset, &c.*

*Se contemptos pu-
rassent, si ab eo essent
rejecti, non sic cum
relictis.*

*Et accesserunt ad
eum discipuli ejus.*

*Eructabat enim ab-
scondita à confitua-
tione Mundi.
Hic enim dicitur
fuisse Mons, in quo
ascendit.
Constantia symbo-
lum sessio.*

*Origo hac Christi
guttur.
Hi enim ambulando
philosophantur.
Sermo Christi totus
de beatitudine, de
qua inter homines,
magna litigia.*

*Alludit ad sessiones
Conciliorum quales
sunt Tridentino, &c.*

Vulgare dogma ne crederes,
Quod enodandum mundi Magister assumit.
Promiscuas multitudini fidere illud recusat.
Ne tamen Doctrinae reverentia
In contemptum cederet turbæ
Neminem à se ausus repellere
Omnes studuit declinare.

Auditores suos

Non numerat bonus orator, sed ponderat.
Sat illi magna concio Piscatores duodecim,
In quibus tamen omnes mundi Tribus crudiat.

Sublimia loquuturus

Parem argumento Cathedram exigens
In ipsam Thabor summitatem ascendit.

Monet advenas locus

Ne quid humile sapiant,

Situs vero ne quid instabile.

Soli sine fragore profluunt divinae torrètes sapiëntiæ;
Vel cum ab originis suæ sublimitate labuatur,

Imitantur soni moderatione silentium,

Peripateticus Christus non est,

Nec philosophia ejus ambulatoria;

Disciplina quietis traditur a sedente sedentibus;

Nec enim ea est de Beatitudine quæstio,

Quæ hominibus in eam unam intentis
Cursum, & non per otium debeat enarrari.

Utiliori argumento dedicari non potuit,

Hæc Orthodoxi Senatus sessio prima;

Pat fuit ante omnia

Anathe-